

תפילה למשה

יוצא לאור על ידי בית הכנסת "תפילה למשה", שכונת נאות יצחק, לוד

בראי הפרשה / מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א, רב בית הכנסת לא לשכוח

על הפסוק בפרשתנו 'וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֲלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמָהּ' פירש רש"י: "זכר לה שמסרה סימניה לאחותה". שאל הגאון רבי משה חברוני זצ"ל: מדוע רק עתה זכר לה ה' את הסימנים שמסרה? הרי מאז מסירת הסימנים חלף זמן רב, ומדוע לא שילם לה הקב"ה על המעשה הגדול הזה מיד לאחר שעשתה אותו?

והשיב שאפשר ללמוד מכאן יסוד גדול וחשוב לכל אדם ובכל עת. מעשה מסירת הסימנים הוא ללא ספק, מעשה נעלה ביותר, שכן בכך היא ויתרה על הזכות הגדולה להינשא ליעקב אבינו בחיר האבות, ולהיות אמם של שבטי יה. ויתירה מזו - היא היתה עלולה ליפול על ידי כך לידיו של עשיו הרשע. אף על פי כן, היה מקום לומר שהיתה זו התעלות רגעית, אשר לא נמשכה זמן רב. כפי שמצוי גם אצל בעלי מעלה, שבשעת התעלות מיוחדת הם מסוגלים להתעלות מעל עצמם, אולם במשך הזמן ההתעלות פגה, ואז הם עלולים לומר שבמצבם הנוכחי הם לא היו נוהגים כפי שנהגו בשעת ההתעלות. ולעתים ייתכן שברבות הזמן הם אפילו יתהו על הראשונות ויצטערו על מה שעשו.

אימתי הוכח שהויתור הנשגב של רחל נעשה בשלימות ללא רבב, וגם כאשר חלפו שנים היא עמדה באותו מצב של התעלות? אחרי מעשה הודאיים. רחל מבקשת מלאה 'תני נא לי מדודאי בנך'. לאה משיבה לה: 'המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני?' לשמע שאלה זו היינו מצפים שרחל תעיר לה: 'וכי אני לקחתי את אישך? הרי כל מה שאת נמצאת בבית הזה הוא בזכות הויתור שלי על הסימנים'. במקום זה משיבה רחל: 'לכן ישכב עמך הלילה', היא מקבלת את הטענה ומצדיקה את דברי לאה. כאן הוכח עומק הויתור ועוצם גודל התעלותה של רחל. הנה זמן רב חלף מאז, ואף על פי כן אין שום שמץ של חרטה. אדרבה, מדבריה מוכח שהכל מובן מאליו, כאילו כך היה צריך להיות ולא היה כאן שום ויתור. והדברים מגיעים עד כדי כך, שללאה אין שום תחושה שנעשה עבורה משהו מיוחד. כל זה נבע כנראה מהתנהגותה של רחל, שיצרה רושם כאילו לא היה כאן ויתור. עתה, אחרי שהוכח בעליל גודל ההתעלות של רחל, זכר לה הקב"ה את הסימנים, ופתח את רחמה. זהו פשר עיכוב מתן הגמול על מסירת הסימנים. (יוסיף לקח). מזה נלמד כי המבחן לקבלות הטובות של האדם, אינו רק באותו רגע, חובה על האדם להזכיר לעצמו ולרענן בזכרונו את הקבלה הטובה כפעם בפעם, כדי שיעמוד בה גם בהרחב הזמן.

בפתח הגליון

על הפסוק בפרשתנו 'וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לְאָחִיו לְקָטוּ אֲבָנִים', פירש רש"י: הם בניו, שהיו לו אחים נגשים אליו לצרה ולמלחמה. ואולם על הפסוק 'וַיִּקְרָא לְאָחִיו לְאָכָל לֶחֶם' פירש רש"י: לאוהביו שעם לבן.

שמעתי מאחי הגאון רבי פנחס רז שליט"א, שהטעם שרש"י שינה בפירוש המילה "אחיו", הוא מפני שבשעת הסעודה כולם נעשים ידידים ואוהבים לאדם כאילו הם אחיו, אולם כשצריך לבקש עזרה מאחרים שיעזרוהו ללקט אבנים וכדומה, אז היה צריך יעקב לבקש עזרה רק מבניו, כי כל "ידידיו" שבאו עם לבן היו חברים רק לאכילה...

האדם בעולם הזה משקיע את רוב זמנו בהשגת ממון והנאות, אבל חובה על האדם לזכור כי ה"ידידים" הללו, אינם הולכים עמו, ולא יעמדו לו ברגע האמת, רק התורה שלמד היא זאת שתלווה אותו בכל דרכיו, ותהיה לו לעזר ולהגנה, כמו שנאמר (משלי ו, כב): 'פְּהִתְהַלֵּקְךָ תִּנְחָה אִתְּךָ בְּשֹׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ וְהִקְיִצֹתָ הִיא תִּשְׁיַחֵךְ'.

ואם כן אפוא, יידע האדם במה להשקיע את עיקר זמנו, כי אין מלווין לאדם לא כסף ולא זהב, רק תורה ומעשים טובים.

שבת שלום ומבורך!

פרשת ויצא

ט' בכסלו תשע"ו

הפטרה: 'ועמי תלואים'

גליון מספר 13

זמני השבת (לפי אופק לוד):

הדלקת נרות: 16.20

צאת שבת: 17.10

רבנו תם: 17.43

אמרת השבוע

כאשר האדם מרגיש קושי בדרכו, סימן שהוא בעלייה.

הקדמת נישואי אה צעיר

נאמר בפרשתנו: לא יעשה בן במקומו לית הצעירה לפני הבכירה. מדברים אלו נראה שכך היה מנהג פשוט. אכן לכאורה אין האמת כמנהג הזה שהרי יעקב אבינו רצה לשאת הצעירה לפני הבכירה. ואם כן נלמד שאין כל חשש בזה. ואם כן נצטרך לומר: או שהיה מנהגים חלוקים ואצל לבן נמנעו מלתת הצעירה תחילה, ואצל יעקב לא נמנעו בכך. או שבאמת בכל מקום לא נמנעו מלשאת הצעירה לפני הבכירה, ולבן שקר בפיו והיה דוחה בדברי רוח את יעקב. ועיין לרבנו חיים בן עטר באור החיים (שם) שכתב שלבן היה אומר ליעקב כי לא הוא אשם בכך אלא אנשי המקום מיהו בידו מלידתן רחל תחילה.

אמנם נראה שמנהג זה גם כן יש בו שינוי בדיעות. כי מדברי רבנו תם בתוספות (קידושין דף נב עמוד א) נראה שיש קפידא. שהיה מעשה בזמנם שחכם אחד אמר לאחד שהוא מקדש לו בת שלו מבלי לפרש למי מבנותיו, ונהלקו אם הגדולה או כל בת, ונפקא מינה לספק. שרבנו תם אמר שאדם לא מקדש קמנה לפני הגדולה. ורבי מנחם חלק על זה וסובר שאין הכרח. גם מפירוש רשב"ם (בבא בתרא דף קכ ע"א) העירו האחרונים שנראה שיש קפידא בזה. שהגמרא (שם) אמרה שבנות צלפחד נמנו דרך גדולתן, ופירש רשב"ם היינו כשנישאו נמנו כדרך שנולדו דכתיב "ותהיינה מחלה תרצה הגלה" וגו' ומסתבר דכך נולדו כדכתיב לא יעשה בן במקומו לתת הצעירה לפני הבכירה. ע"כ. אך יש לומר שגם לפירוש רבנו תם ורשב"ם אינו "איסור" רק "הנהגה" כזו, לכאורה.

והגאון רבי משה פיינשטיין בשו"ת אגרות משה (אבן העזר ח"ב סימן א) נשאל אודות אה צעיר שרוצה לינשא לפני אחיו הגדול ממנו, האם רשאי או לא, והאם האב רשאי לעזור לו. והשיב דפשוט שיכול להקדים כי הוא חייב לינשא אשה אף על פי שעדיין הגדול לא מצא אשה ולא שייך שיתבטל הצעיר בגללו.

גם בשו"ת דברי יציב (חלק אבן העזר סימן ט) להגאון רבי יקותיאל הלברשטאם זצ"ל כתב שרשאי אה צעיר לינשא אשה לפני אחותו הבכורה, ואדרבא. ונימק שם כיוצא בזה.

ושמעתי פעם משל שאם נסגרה הדלת אזי מכניסים ילד "קטן" דרך החלון ונכנסם ופותח הדלת מבפנים. כמו כן אם נתקעו משפחה, ובא אחד הילדים ומתחתן, הרי הוא "פותח" את המזל של כולם. ויהי רצון ששום איש ואשה מישראל לא יתעכבו מלהתחתן. אמן.

סיפור לשלחן השבת / רפואה בזכות ויתור

היה זה לפני שנים ספורות, כאשר זוג בני תורה השתדכו זה עם זה. לאחר כמה מפגשים בין בני הזוג, הוחלט והוסכם בין המשפחות, לסגור וורט, "מילת החתונה", ומיד נערכו המשפחות לעריכת השמחה. למסיבת זו הוזמנו ראש ישיבתו של החתן, ועוד תלמידי חכמים משתי המשפחות, וברכו זה לזה, "ענבי הגפן בענבי הגפן, דבר נאה ומתקבל..." והחתונה נקבעה לעוד שלשה חודשים.

אלא שכמה ימים לאחר ה"וורט", החתן חש שלא בטוב, ומיד הובהל לבית החולים, ולצער כולם נתגלה אצל החתן המיועד את המחלה הארורה, ומיד נשלח לעוד סדרת בדיקות בכמה מכונים, אך ללא ספק, המחלה מקוננת בתוכו ללא הרף. הצוות הרפואי מיד איתר לו תור לעוד מספר חודשים, שבהם יתחיל בכל הליכי הכימותרפיה, ה' ישמור.

הבחור שמתוך כבוד וחישיבה על זוגתו העתידית, ניגש לחותנו לעתיד, תוך שהביא בחיקו, "שטר מחילה" והודיע כי החליט לבטל את הנישואין בגלל האירוע המצער שעבר לאחרונה. לחותן כאב עד למאוד, נישק את החתן, ובירכו בכל הברכות, וחש את הצער העמוק שאיבד את החתן לעתיד, אך מבחינה רציונאלית הסכים לויתור השידוך, מחוסר ברירה, והורה שהשטר יונח פה ובעזרת ה' הוא ואביו ישבו בערב ויחתמו בפני הרכב שלשה על "שטר המחילה".

אבי הכלה ניגש בעיניים דומעות לבתו וסיפר לה שהחתן היה פה, וביקש לבטל את השידוך מחמת מחלתו הקשה, ואמר לה שהוא שמח על גילוי לב המלא שהיה לחתן, ולא הסתיר זאת, וביקש לעודדה. הכלה השיבה באחת: "בשום פנים ואופן אני לא מוותרת על הנישואין! אם זה מה שנגזר עלינו לאחר ה"וורט", כנראה, שזה משמיים, אני לא רוצה לצער ולאכזב אותו (את החתן) ולכן החתונה תתקיים כרגיל". האב ניסה להניא אותה מהדבר אך הכלה בעקשנותה חיובית לא ותרה.

לבסוף, הוחלט שהמחותנים ייגשו לקבל דעת תורה מכבוד הגאון הצדיק הרב חיים קניבסקי שליט"א, הרב הודיע נחרצות שמסכים לשידוך בזמנו ובעתו, והוסיף שמעולם לא נתקל בעוצמה כזו של ויתור אחד לשני ואי-רצון לפגוע בצד השני, ובגלל זה פסק שהחתונה תתקיים במועדה ויהי רצון שהמחלה תלך כלא-היתה. והחתונה אכן התקיימה בשעה טובה ומוצלחת ברוב פאר והדר.

כחודש לאחר החתונה נגש החתן לבית הרפואה להמשך "בדיקות", ומנהל המחלקה מילא פיו במים, החתן ניסה לשאול אותו, מה קורה? האם חלילה המחלה גברה? מנהל המחלקה הרגיעו, ואמר כי הוא חושש שהמחלה הגיעה למקום אחר בגוף, כי אינו מוצא אותה כפי שראה בבדיקה הקודמת לפני שלשה חודשים, מנהל המחלקה ביקש כי יעבור עוד סדרת בדיקות, לאחר שבועיים נגשו בני הזוג לבית החולים, מנהל המחלקה בראותו את הזוג נתמלא חיוך רחב, והודיע לזוג כי המחלה הארורה נעלמה, ויהי לפלא!!

לאחר מכן, ניגשו שוב, בני הזוג, לרבי חיים קניבסקי שליט"א להודות לו ולספר את אשר אירע. אמר להם הרב שבמקרה הזה דעתו לא היתה כשיקול בידי שמים אלא הוויתור ומסירות-הנפש של כל אחד מבני הזוג היא זו ששינתה את הגזרה.

אדם המעביר על מידותיו ומוותר לאחיו היהודי - בשמים מוחלים לו על עוונותיו ומידת-החסד שרויה עליו. והשי"ת ברחמיו ישלח רפואה שלימה לכל חולי עמו ישראל. אכ"ר. (אורי וישעי)

דבר תורה לשלחן השבת

סעודה ראשונה

"וַיִּחְלַם וַהֲגָה סֶלֶם מִצֵּב אֲרֶצָה וְרָאוּ מְגִיעַ הַשְּׂמִימָה (כה, יב)

כתב בספר מדרש אליהו: סולם גימטריא ממון. הממון הוא "מוצב ארצה", שעל ידי עסק משא ומתן שעושה בארץ הוא מתעשר ועושה חיל. אבל העיקר הוא שידע האדם כי לא בחיל ולא בכח עשה את העושר, אלא "וראשו מגיע השמימה", שהכל תלוי בהשגחת הבורא יתברך ורצונו. אם ברצונו להעשיר לפלוני הוא מעשירו, ואם ח"ו צריך להפסיד הוא מפסיד, ולכן "מלאכי אלהים" הממונים על הפרנסה, "עולים ויורדים בו" - יש שעולים בעסקם ומתעשרים, ויש שיורדים בו, שמאבדים ח"ו את ממונם ונצרכים לאחרים.

הגאון רבינו יוסף חיים זצ"ל מביא על זה משל נחמד, לאחד שהיה לו סולם של עשר מדרגות. והיה הסולם נשען על קיר הבית, ודרך הסולם שכל המדרגות שווים בה בגובה, והנה המדריגה העליונה התחילה להתגאות על שאר חברותיה לומר אני מעולה מעל כולכם, וכל שכן על התחתונה מכולם, ותפתח פיה בגאון: בעל הסולם נתנני ראש על כולכם. וכשמוע זאת בעל הסולם, חרה לו מאוד, ויגש אל הסולם ויהפכהו, ותהי עתה העליונה למטה, והתחתונה למעלה.

הנמשל: הממון הוא בחינת סולם, אסור לו לעשיר להתגאות על העני, כי הקב"ה משפיל גאים ומגביה שפלים, וגלגל הוא שחוזר בעולם. ועל כן, אם זיכהו הקב"ה בעושר, יחונן דלים ואביונים, ואז הממון ישאר בידו, כמו שאמרו חכמינו ז"ל (כתובות דף סו עמוד ב) 'מלח ממון חסר', ויש אומרים 'חסד' - כלומר אם אתה רוצה שממונך יתקיים בידך כמו המלח, אזי תחסיר ממנו לתת לעניים ולאביונים, וגם תעשה ממנו חסד לאנשים. (ספר כרם ציון למר זקני רבי בן ציון רו זצ"ל)

סעודה שנייה

"וַיִּהְיֶה יַעֲקֹב נֹדֵד... אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי... וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגָד לְלַבֵּשׁ" (כה, כ)

פירוש הפסוק: ונתן לי לחם לאכול - שיהיה לי בריאות בכדי שאוכל לאכול, ובגד ללבוש - שאהיה בריא ואוכל להתהלך בחוץ וממילא אוכל ללבוש, ואין לך עשירות יותר מהבריאות, שתיבת "עשיר" ראשי תיבות: ע'ינים, ש'ינים, י'דים, ר'גלים. שמי שהוא שלם באבריו, הוא העשיר האמיתי.

ממתיקים זאת על פי משל לאחד שהיתה לו השתוקקות גדולה לכסף וזהב, תאווה שאין לה גבול, והנה לילה אחד הוא חולם שהוא תועה ביער עבות, ונגלה אליו זקן ונשוא פנים והנחה אותו בדרך הנכונה. שאל אותו הזקן: מה רצונך בני? השיב לו האיש: רצוני הוא שכל דבר שאגע בו יתהפך לזהב, ואהיה העשיר הגדול בעולם, כי זהו חפצי ומאדתי. ענה לו הזקן: לו יהי כדברך. וכך היה. הוא תלש תפוח זהב מהאילן, ונהפך לזהב ממש. שמח האיש מאד, ועשה לו ערימה של תפוחים שהוזהבו. בינתיים הרגיש צמאון, התכופף לנחל לשתות מים, ונהפכו המים להיות זהב. תאב היה למים ולא יכול לשתות. ביקש את נפשו למות, והנה הזקן לקראתו, וירץ אליו האיש בכייה: רבי, עוד מעט טעם בפניך, לא נותן שינה לעיני ולעפעפיו תנומה, רק נוגע נהפך לזהב. השיב לו הזקן: כך היה רצונך ותאורך לעושר, חדול ממחשבתך ומתאותך הרעה. ויקץ והנה חלום.

הנמשל: אם יש לאדם השתוקקות יתירה לעושר עד שהוא נהפך לעבד עבור הכסף והזהב, אזי אינו מרגיש שום טעם בחייו, לא נותן שינה לעיני ולעפעפיו תנומה, רק להרבות עושר, ומרוב עושרו יש לו פיזור הנפש. מי שהוא שקוע בתאוות ממון, אינו מרגיש שום טעם באכילתו, ואין תנומה לעפעפיו. וזה דומה בדיוק לאותו עשיר שלא יכל לשתות את המים. וזהו שאמר יעקב אבינו 'וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל' - כלומר שהקב"ה יתן לי לחם לאכול, שאוכל במנוחה ובטוב לבב. (ספר כרם ציון)

סעודה שלישית

"וַיֵּשְׁבּוּ לְבֶן בְּבִקְרָה... וַיֵּלְךָ וַיֵּשְׁבּוּ לְבֶן לְמִקְמוֹ" (לב, א)

וישב לבן למקומו - שחזר לקדמותו. כמו שהיה מקודם עני, כמו שאמר לבן ליעקב 'ויברכני ה' בגלגלך'. עתה כשחזר לבן לביתו, ראה שלא נשאר לו שום דבר בבית, כי באו לסטים ושדדו ובזזו לו את הכל. ומרוב כעסו שלח שלוחים לעשוי שימהר ויצא לקראת יעקב ויעשה בו כרצונו. הלכו השלוחים לעשוי ויגידו לו את אשר מסר לו לבן, וישמע ויחר לו מאוד על יעקב, ויזכור את ענין הברכות, ותיכף אסף את בניו ועבדיו לצאת לקראת יעקב. שלוחי עשוי יצאו מאת עשוי, וילכו ארצה כנען, וסיפרו לרבקה כי עשוי הולך לקראת יעקב, ותמהר רבקה ותשלח שבעים ושנים מעבדיה לקראת יעקב, ויפגשו בו בדרך לנחל יבק. ובקשוהו בשם רבקה שכאשר תראה את עשוי אחיך יוצא לקראתך, אל תדבר איתו קשות, ותן לו ברכה מאשר תמצא ידך. ויעקב עשה כאשר צויתה אותו אמו. ושלח אליו את המנחה כפי שנקרא בפרשה הבאה.

המדור להצלחת ולרפואת חנה בת שפרה תחי' ובני ביתה

ניצוצי תפלה / מתוך הספר 'פתח שערי שמים'

הגבהת הידים

כשמברך 'על נטילת ידים' יגביה עשר אצבעותיו למעלה, שישרה עליהם רוח הטהרה הנרמז בעשר אצבעותיו, ורמז לזה 'וינטלם וינשאם'. וכה יעשה: יכניס את מרפקי היד לאחורי גופו, ויפשוט את כפות ידיו כמי שרוצה לקבל בהם איזה דבר, לרמוז על קבלת הטהרה, ויגביה הידים עד הראש ולפחות עד כנגד הפנים, ויברך ברכת 'על נטילת ידים'.

כוונה לטהרה

יכוין בברכתו ליטול הזוהמא ההיא ולהרחיקה מעל ידיו, כדי להשרות עליהם כח הטהרה. ובשעת הגבהתם יברך ויכוין.

ניגוב יפה

יקפיד לנגב את ידיו כראוי, שהרוחץ בשרו ואינו מנגב יפה גורם שהעור מתבקע או עולה בו שחין, לכן יהיה זהיר בדבר.

שכשך ידיו ג' פעמים

אם שכשך ידיו שלשה פעמים במים עלתה לו נטילה ויכול לקרות קריאת שמע ולהתפלל, אך אין זה מועיל להעביר רוח רעה. ומי שאין לו כלי ומשכשך את ידיו כדי להתפלל לא יברך על נטילה זו.

המדור להצלחת דוד בן סימי הי"ו ובני ביתו

נצור לשונך / מתוך ספר 'החיים'

אסור לשאול את חבירו שאלה באופן שיגרום לחבירו לעבור על איסור לשון הרע, שזה בכלל אבק לשון הרע, וכן אסור לשאול אדם על המתחרה בו במקצועו או בדברים אחרים, כגון לשאול עשיר על עשיר אחר, או לשאול אדם על שונאו או על מי שהוא מקפיד עליו.

אסור לספר אפילו סיפור שאין בו גנות כלל, אם יש בו נקודות שקשה להסבירן והבהרת משמעותם המדויקת תלויה במספר, ואם יספר אותם אדם אחר שלא ידע להדגיש את הנקודות החשובות תשתנה משמעות הסיפור לרעה, וכן אסור לספר סיפור שכאשר יספרו אותו אנשים שאין להם יראת שמים יתפרש כגנות.

אסור לשבח את חבירו בשבח שעלול לגרום לו הפסד כגון שמשבח על נדיבותו בפני אנשים רעים, ויגרום להם שיבואו אליו וינסו לנצלו, ואם החשש לנזק קרוב (שיש הרבה סיכוי לנזק) - הרי זה לשון הרע גמור מדאורייתא.

המדור להצלחת אורית בת חנה תחי' לזיווג הגון

שאלות ותשובות / משלחנו של רב בית הכנסת

הטבלת כלי חרס

שאלה: אדם קנה בחו"ל תבנית חרס לאפייה בתנור. האם צריך טבילה. תשובה: אין צורך טבילה כלל.

כספי מעשר לבעל חובות

שאלה: מי שיש לו חובות האם צריך ליתן כספי מעשרות.

תשובה: אדם כזה פטור מנתינת מעשרות, ואולם יש באפשרותו לקיים נתינת מעשר כספים באופנים אלו: א', שירשום לעצמו את הסכומים, וכשתהיה לו אפשרות ישלם על התקופה שעברה. ב', שיפריש את הסכום ואחר כך ישתמש בזה לעצמו.

ניתן להשיג את הספר "אור שמח" הנהגות והליכות לחנוכה

מאת הגאון הרב אלעזר רז שליט"א,

ואת הספר "מנורת זהב" - הנהגת ימי החנוכה בשרשיה ובטעמיה,

מאת הרב משה יוחאי רז שליט"א,

בטלפון: 052-764-7844 או 058-445-6041

שיעורי הרב משה יוחאי רז שליט"א

להאזנה ב"קול הלשון" 03-6171068 שלוחה 33

סגולות

למציאת זיווג

מי שקשה לו למצוא זיווג יאמר בכונה 'שירת הים'.

ירגיל את עצמו לקרות ב'קרבנות הנשיאים' (פרשת נשא פרק ז').

'ברכת הלבנה' היא סגולה שימצא אדם את זיווגו. וסימן לדבר: "לבנה" ראשי תיבות: ב'תולה נ'שאת ל'יום ה'רביעי.

על ידי התפלה יכול לשנות זיווג הנכרז בשמים.

השידוך שדוברים אף על פי שאינו נגמר השידוך בעצמו, גם זה מן השמים, והשידוך לחוד עושה רושם בו ובה.

(ספר המידות)

המדורר להצלחת זוהר בן רבקה הי"ו

שיעור חדש במוצאי שבת

מפי הרב משה יוחאי רז שליט"א
מידי מוצאי שבת בשעה 20.00
יגש כיבוד קל!

הכונו!

ערב נשים חוייתי
ה' בטבת 17.12

הש"ת יצאנו לדרך

שיעורים לנוער

צעירי השכונה מוזמנים לשעה של קורת רוח
בימים שני ורביעי בשעה 18.30
בתכנית לימוד משותף, סיפורים והמון שמחה
עם הרב משה יוחאי רז שליט"א
כיבוד קל!

הגליון מוקדש על ידי

ידידנו היקר והנעלה החפץ בעילום שמו הי"ו
להצלחתו ולהצלחת בני משפחתו
הש"ת יצליחוהו בכל דרכיו וימלא כל משאלות
לבם לטובה ולברכה ברוב נחת ושלוה.

פרנס השבוע

ה"ה יצחק חומרי הי"ו
הש"ת ימלא משאלות לבו לטובה ולברכה.
לעי לוי נשמת אלעזר אלי בן גולי ע"ה

שיעורי תורה

זמנים חדשים לחורף

הננו שמחים להודיע כי בס"ד מתקיימים בבית הכנסת שיעורי תורה מידי יום ביזמו, מפי רב בית הכנסת

הרב משה יוחאי רז שליט"א

במגוון נושאים מרתקים

בהלכה, גמרא, אגדה, מוסר ועוד

ימים א - ה: 19.30

לאחר מכן תתקיים תפילת ערבית - 20.30

ביום שבת קודש:

שיעור בהלכות שבת בשעה 14.30

לאחר מכן תפילת מנחה - 15.30

בא ורכוש ידיעה מקיפה בכל חלקי התורה!

אנחנו מאמינים

הגליון מוקדש לרפואתם השלימה של:

מאיר בן מימי הי"ו, דוד מזיג בן אסתר הי"ו,
עמי בן סמדר הי"ו, אתי אסתר בת פולט תחי',
מוניק בת סוליקה תחי', רותם בת ורד תחי',
אורטל נועה בת רבקה תחי', נורה בית דינה תחי',
שולה סעדה בת בתיה תחי', ציונה בת בניה תחי',
רבקה בת גילה תחי', אוראל בת לימור תחי', דיקלה בת
נינט תחי'. ולרפואת כל הפצועים הי"ו בתושחי

אח יקר! ניתן לסייע בהדפסת הגליון ולהנציח את שמות יקירך, לברכה להצלחה, ולהבדיל לעלוי נשמה. זכות התורה תעמוד בעדכם!

יצוב והפקה: ספר גור 052-764-7844. להערות ולקבלת הגליון בדוא"ל: dvartoral@gmail.com